

РЕШЕНИЕ

№ 2313

гр. София, 13.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Мария Попова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1539** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство е касационното по реда на чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във връзка с чл.208 и следващите от Административно процесуалния кодекс(АПК).

Образувано е по касационна жалба , подадена от директора на Регионална дирекция за областите С., С, К, П и Б към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисията за З. на П." против Решение № 87/14.12.2010год., постановено по н.а.х.д. № 5604 по описа на С районен съд, НО, 107-ми състав. С обжалваното решение, първоинстанционният съд е отменил наказателно постановление (НП)N К-5595 от 24.03.2010г., издадено от касатора, с което на „А. М. 2.” ООД за нарушение на чл.192, т.2 от Закона за З. на П.(ЗЗП) и на осн.чл.228 от с.з., е наложена имуществена санкция в размер на 200лв.

В жалбата са наведени доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението. Твърди се, че направените от съда изводи за допуснато съществено процесуално нарушение не кореспондират със събраните по делото доказателства и са в противоречие с приложимия материален закон. Независимо, че в ЗЗП не е предвиден изричен текст, задължението за предоставяне на документи, след като са поискани от контролните органи, произтича от логиката

на текста на чл.192, т.2 от ЗЗП. В цитираната разпоредба е регламентирано правомощието на длъжностните лица към КЗП да изискват документи за проверка. На това право съответства корелативното задължение на търговеца за предоставяне на поисканите документи, неизпълнението на което е основание за ангажиране на неговата отговорност. Искане се отменя на съдебния акт.

В съдебно заседание, касационният жалбоподател, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът също не се представлява. Представени са писмени бележки от упълномощен адвокат, в които са изложени съображения за неоснователност на жалбата.

Представителят на С. поддържа, че жалбата е неоснователна и моли да бъде оставена без уважение.

Административен съд-С. град, VIII-ми касационен състав, като обсъди наведените в жалбата доводи и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е **процесуално допустима** като подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежна страна имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

С атакуваното решение, районният съд е отменил НП N N K-5595 от 24.03.2010г., издадено от касатора, с което на „А. М. 2.“ ООД за нарушение на чл.192, т.2 от Закона за З. на П.(ЗЗП) и на осн.чл.228 от с.з., е наложена имуществена санкция в размер на 200лв.

За да постанови този резултат, съдът след извършен анализ на посочената като нарушена правна норма на чл.192, т.2 от ЗЗП и факта, че същата не съдържа елементи от фактическия състав на административно нарушение, е извел извод за незаконосъобразност на обжалваното НП поради допуснато съществено процесуално нарушение. Съдът е приел, че наличието на това основание е достатъчно за отмяна на НП без да се разглежда спора по същество.

Изведените правни изводи са законосъобразни, съответстват на правилно установената фактическа обстановка и на правилно тълкуване на приложимите законови разпоредби.

На първо място, неоснователно е възражението на касатора, че в ЗЗП не съществува текст, визиращ задължението на търговеца да представи необходимите документи в хода на извършвана проверка от страна на контролните органи. Съгласно разпоредбата на чл.230а от ЗЗП, за възпрепятстване на длъжностни лица при осъществяване на правомощията им по чл.192 и чл.192а и за неизпълнение на разпореждане по чл.192а, ал.1, т.2 и ал.2 на виновните лица се налага глоба, а на ЮЛ- имуществена санкция в размер от 1000лв. до 3000лв. Безспорно, с непредставяне на изискваните от документи, длъжностните лица са възпрепятствани при осъществяване на своята контролна дейност, поради което дружеството е осъществило състава на цитираната норма.

Като не е съобразил това, актосъставителят е допуснал съществено процесуално нарушение, което е пренесено автоматично и в издаденото впоследствие НП.

Административно-наказателната отговорност на дружеството е ангажирана на осн.чл.192, т.2 от ЗЗП, в която обаче не са предвидени конкретни задължения за проверяваното лице, от неизпълнението на които за него да произтичат неблагоприятни последици. Напротив, в посочената норма са регламентирани единствено правомощия на длъжностните лица- контролните органи по чл.191 от ЗЗП да изискват необходими документи в хода на извършвана проверка за осъществяване на тяхната контролна дейност , чрез която се постигат целите на ЗЗП, посочени в чл.1, ал.2 от същия.

Правилно, решаващият състав е приел, че **с описаното в АУАН и в НП деяние, не е осъществен състав на конкретно административно нарушение и неправилно е ангажирана отговорността на наказаното лице на осн.чл.228 от ЗЗП.**

Съгласно чл.42, т.4 и т.5 от ЗАНН и на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, както в акта, така и в НП, трябва да се съдържат описание на нарушението и законовите разпоредби, които са били нарушени.

Законосъобразното издаване на наказателното постановление изисква да има пълно съответствие в описанието на нарушението и нарушените законови разпоредби. Описаното нарушение следва да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща фактическия състав на вмененото нарушение.

В настоящия случай тези изисквания не са изпълнени и по този начин е създадена неяснота относно приетото от АНО за нарушение, като е било ограничено правото на З. на привлеченото под административнонаказателна отговорност лице, тъй като последното не е могло да разбере какво конкретно административно нарушение е извършило и коя правна норма е нарушило. Това нарушение на административнонаказателните процесуални правила е съществено и правилно районният съд е приел, че е самостоятелно основание за отмяната на процесното НП.

Предвид изложеното и след извършена служебна проверка по реда на чл.218,ал.2 от АПК, съдът намира, че не са налице сочените касационни основания за отмяна на обжалваното решение. Решението на СРС е валидно,допустимо и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, Административен съд-С. град,VIII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 87/14.12.2010год., постановено по н.а.х.д. № 5604 по описа на С районен съд, НО, 107-ми състав.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове:

1.....

2.....